

[Statsministeren.]

spørgsmål til hr. Poul Møller, der jo talte meget om kreditbegrænsningen. Er det et konservativt standpunkt, at det i dag ville være rigtig økonomisk politik at lette kreditpolitikken? Vi mener det ikke, og hermed har jeg samtidig svaret hr. Niels Westerby. Vi mener ikke, det i dag ville være rigtig økonomisk politik at lette kreditpolitikken. Jeg kunne godt lide at vide, om man fra konservativ side mener det. Jeg vil tillade mig at formode, at det mener man ikke.

ATP, almindelig tillægspension til alle, skal vi jo vende tilbage til, men det må da være rigtigt allerede nu at fastslå, at det sandsynlige må være, at almindelig tillægspension efter svensk mønster med fondsdannelser i den tid, hvor disse fondsopbygges, vil give en vis forøgelse af nettoopsparingen. Det betyder samtidig, at det må give en vis mulighed for en lavere rente, og det synes jeg må tale overordentlig meget for denne ordning ved siden af den vigtige sociale opgave det er at sikre værdifast tillægspension til alle.

Og så kan jeg slet ikke forstå, hvorfor Danmark ikke skulle være i stand til at løse en opgave, som Sverige allerede har løst. Det socialdemokratiske Sverige har løst den, og det borgerligt regerede Norge er i færd med at løse den. Jeg tror, de borgerlige partier grundigt skal overveje deres stilling til den sag.

Hr. Poul Møller nævnedes ønsket om en erhvervsøkonomisk debat. Det synes jeg er en god idé, og det vil vi fra regeringens side selvfølgelig sige ja til.

Også hr. Poul Møller var inde på samarbejdsproblemerne. Han sagde, at han i dag mødte en venlig statsminister. Nu er jeg jo altid venlig, det kan jo ikke være noget nyt. Hr. Poul Møller sagde, at han kendte mig godt gennem mange år, og det er jo rigtigt. Jeg kender også hr. Poul Møller og hans parti, og jeg ved jo også, hvor stor samarbejdsvenligheden hos det konservative folkeparti i visse perioder har været. Nu vil jeg gerne blive ved med at være venlig, men man kan vel godt fastslå, at i perioder, hvor man troede man kunne trænge regeringen, var samarbejdsviljen hos de konservative svag, den var mager, og den var i visse situationer nul. Nu skal den altså afprøves på ny.

Så kommer hr. Poul Møller med et citat fra det meget omtalte blad *Vor politik*, som ganske rigtigt er omdelt til alle danske husstande. Jeg er glad for, at dette udmærkede blad har fået så stor omtale; jeg håber, det vil blive meget læst rundt omkring i hjemmene — det kan jo knibe lidt med den information, der bliver givet fra anden side, så læs dette blad! Jeg takker for reklamen.

Se, nu kunne jeg jo, hvis jeg havde lyst til det, blive meget vred, meget indigneret på hr. Poul Møller, fordi han huggede et citat over. Vi har engang haft en lille scene i den retning. Det vil jeg ikke blive, men jeg gør opmærksom på, at hr. Poul Møller ved at hugge et citat over fuldstændig forvanskede meningen med det, jeg havde sagt. Det er skam rigtigt, at i en artikel, der hedder: „Krag til højre og venstre: Velkommen!“ siger jeg om de konservative:

„De kan støtte regeringens politik,“ men hvis man stopper dér, forvansker man meningen med det, jeg siger, for jeg fortsætter nemlig:

„så kommer samarbejdet af sig selv og dermed indflydelsen.“

Deri ligger jo ganske klart, at hvis de konservative går ind i et samarbejde, vil de også få indflydelse — og dermed har jeg sagt ganske det samme, som hr. Per Hækkerup sagde i sit indlæg: selvfølgelig vil socialdemokrater kæmpe for socialdemokratisk politik, og selvfølgelig vil konservative kæmpe for konservativ politik, men skal man enes om noget, må standpunkterne bøjes mod hinanden.

Ja, også hr. Poul Møller spurgte om jordlovene, og mit svar til ham er det samme som til hr. Poul Hartling: vi kommer til den forhandling uden fastlåsedes standpunkter og med ubundne hænder.

Hr. Hilmar Baunsgaard ønsker, at den udenrigspolitiske debat, vi skal have, skal være rent udenrigspolitisk uden markedsspørgsmål. Nu er det begribeligvis noget, tinget selv afgør; men jeg vil da gerne sige, at jeg også synes, det er en god idé. Vi ved, at en udenrigspolitisk debat, hvor store og komplicerede markedsproblemer indblandes, får svært ved at føre til den uddybning af det rent udenrigspolitiske, som vi alle ønsker.

Ja, så tror, jeg jeg vil slutte med at citere mig selv. Jeg sagde i formiddags: